

Μια ξεχασμένη υψίστη Ελληνική αρετή, η ειλικρίνεια

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Με προτροπή του Προέδρου της, η "Κιβωτός Ολιστικής Παιδείας" καλεί όσα μέλη της δύνανται, να διατυπώσουν - από εμπειρία και θεωρητικό πλαίσιο ζωής - την αντίληψή τους για το "σώμα" αρετών που θα το αποκαλέσουμε αρετολογία.

Η αλληλεξάρτηση των αρετών είναι σε τέτοιο βαθμό όπως θα διαπιστώσουμε, που μας υποχρεώνει σε σφαιρική τοποθέτηση.

ΠΡΟΙΜΙΟ

Από την πρώιμη Αναγέννηση, ο Clemens Timpler αναφέρει την "αρετολογία" ως το πρώτο μέρος της Ηθικής, ακολουθούμενο από ένα δεύτερο μέρος, την "πραξεολογία"¹.

Εύκολα από τα παραπάνω συμπεραίνεται ότι αρετές τις οποίες ερευνούμε, ανεξάρτητα από το όνομά τους, εάν δεν εφαρμόζονται στην πράξη, καταλήγουν στα θεωρητικά γυμνάσματα που μας ταλαιπώρησαν στα μαθητικά μας χρόνια υπό τον τίτλο "εκθέσεις ιδεών," δηλαδή "πομφόλυγες"² που στόχευαν στο "χάιδεμα" των ώτων του διδασκάλου.

Χαρακτηρίζουμε την ειλικρίνεια ύψιστη αρετή, διότι αναφέρεται απ' ευθείας και εξαρτάται αναπόσπαστα σε πλέγμα αρετών που υμνήθηκαν από τους προγόνους μας ως κεντρικές στον καθημερινό τους βίο.

Η "ανδρεία" φερ' ειπείν, δεν ήταν απλά μια Ομηρική αναφορά, σύμφωνα με την οποία "ηρωοποιείται" ο στρατιώτης που υπερβάλλει εαυτόν στο πεδίο της μάχης. Ο αρχαίος Έλληνας, απόλυτα ολιστικός, δεν διαχωρίζει την ένοπλη σύγκρουση από την ημερήσια επιβίωση του ίδιου και της οικογενείας του. Έτσι εξηγείται η διπλή ονομασία "ζωή" και "βίος", το πρώτο να σημαίνει τη ζωντανή του φύση και το άλλο τη βία, την αφόρητη δυσκολία που εξασκείται επάνω του, τόσο από την εχθρική φύση του πλανήτη, όσο και από τον συνάνθρωπό του. Εκείνοι οι Έλληνες, παρόλη την ύπαρξη των πολλών σφαλμάτων τους, την έπαρση, την επίδειξη άκρατου εγωισμού, ατελεύτητων φιλοδοξιών για εξουσία, ασίγαστα πάθη παντός είδους, ήταν ειλικρινείς, αυτό δε σύμφωνα με το "έτυμον" της λέξης σήμαινε καθαροί, αμιγείς³, ακριβώς κοντά σε σημασία στον αγγλικό ιδιωματοισμό σήμερα "To come clean", δεν κρύβω τίποτε.

Εμείς όμως "κρύβουμε"! "Η αλήθεια" που "απελευθερώνει", όπως επίσης λέγουν εκείνοι που συλλογικά βαφτίζουμε "κουτόφραγκους", δεν είναι για εμάς.

¹ Timpler, Clemens (1608), "Philosophiae practicae systema methodicum"

² Αερολογίες, φληναφήματα, "Βικιλεξικό"

³ Etymologicon Magnum Lexicon

Πιστοί στο πολυ-πολιτισμικό χωνευτήρι της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, χωριζόμαστε σε Πράσινους και Βένετους του Ιπποδρόμου.

Οι αλήθειες μας είναι, στην καλύτερη περίπτωση "μισές", αφορούν τα εγκλήματα της απέναντι παράταξης και τα δικά μας καλύπτονται, όχι από ιδεολογία αλλά από ιδεοληψία που είναι ουσιαστικά ψυχική διαταραχή.

Έτσι, είμαστε μάρτυρες "δεξιών" και "αριστερών" δολοφονιών που "καθαγιάζονται" σύμφωνα με το προσωπικό μας "ανήκειν". Ομοίως, "καλές" και "κακές" ατομικές βόμβες που η χρήση τους δικαιολογείται, πάντοτε αναλόγως με το ποιος τις "ρίχνει"!

Τα παραπάνω φαινόμενα, αντίθετα από την αισιοδοξία που η "Κιβωτός" μας είναι αποφασισμένη να μεταδώσει, δείχνουν περισσότερο σημάδια επερχόμενου αφανισμού του ανθρώπινου γένους από το πρόσωπο της γης και, οφείλουν να προβληματίσουν και να οδηγήσουν σε δράσεις ατομικές και συλλογικές.

Στη μάχη ζωής που θα δοθεί, η ειλικρίνεια έχει, όπως προείπαμε, σημαία την ανδρεία και παραστάτες την ανθρωπινότητα, τον αλτρουισμό και τη θυσία.

Στο απέναντι στρατόπεδο παρατηρούμε όπως πολύ σωστά παρατήρησε "νεοφερμένος" στην Κιβωτό⁴ την ιδιοτέλεια καθώς και αντιλήψεις όπως η "φυσική" ανωτερότητά μας έναντι όλων των συνανθρώπων. Ήδη σε "επίσημες" εγκυκλοπαίδειες του διαδικτύου, διαβάζουμε για άτομα που καταγράφονται ως βασιλικού αίματος, που η καταγωγή τους ανάγεται σε οίκους της αρχαίαςΒαβυλώνας.

Είναι οι ίδιοι που ενέχονται σε συνωμοσίες δολοφονιών αρχηγών κρατών σύμφωνα με τις ανά τον κόσμο αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες. Συμπτωματικά κινούνται στους ίδιους χώρους με άλλους που θεωρούν τον πλανήτη αναλώσιμο και επείγονται να εποικίσουν άλλους.

Όλα τα παραπάνω δεν αναφέρονται ως "ντοκουμέντα" αλλά ως ανθρώπινη ανοησία, η οποία εάν επικρατήσει παγκοσμίως, φέρει το γένος μας πίσω στην σκοτεινότερη εκδοχή μεσαίωνα.

Η προαναφερόμενη ανδρεία ειλικρίνεια, ίσως αποφέρει την ποθούμενη ατομική αγνότητα που με τη σειρά της θα σπάσει τις αλυσίδες των ποταπών προσωπικών αυτοσκοπών.

Η εκ νέου ανακάλυψη της αγάπης για τον πλησίον δεν αποτελεί θρησκευτική επιταγή, αλλά αδήριτη ανάγκη επιβίωσης.

Από την Κοσμητεία της Κιβωτού,
Γρηγόρης Βελουδάκης

⁴ Ιωάννου, 10/2018